

holdt i det andet Ting. Det er netop denne Betragtning, jeg er gaaet ud fra ved Gennemgangen af det foreliggende Lovforslag, og i absolut Modsætning til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann) hilser jeg med særlig Tilfredshed de Paragraffer, han ankede over. Jeg ser ikke rettere, end at Hovedbestemmelsen, at der skal foretages en almindelig Lukning Kl. 8 Aften, har overordentlig stor Betydning. Ogsaa de andre Bestemmelser, for hvilke det sociale Moment ligger til Grund, hilser jeg med Tilfredshed; det gælder saaledes § 1, 2det Stykke, og §§ 5, 6 og 8. Saa vidt jeg kan se, kan disse Paragraffer faa overordentlig stor Betydning for de unge Mennesker i Byerne. Naar der fra enkelte Sider og særlig af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds er talt om den personlige Frihed, for hvilken han stod som en varm Talsmand, ser jeg ikke rettere end, at det ærede Medlem netop burde støtte os i vore Bestræbelser for at tilsikre disse unge Mennesker en vis Frihed. Det maa nemlig erindres, at her staar to Parter overfor hinanden — i alt Fald kan man tænke sig det Forhold, selv om det ikke altid er Tilfældet, thi saa vidt jeg ved, er det ikke alene fra Medhjælpernes, men ogsaa fra Arbejdsgivernes Side, man har krævet Bestemmelser af den omhandlede Art lovfæstet. Men, siger jeg, man kan tænke sig, at der staar to Parter overfor hinanden, nemlig Arbejdsgivere og Arbejdere eller Medhjælpere, hvad man nu vil kalde dem, og da de sidstnævnte, de unge Mennesker, altid er den svagere Part, synes det mig nødvendigt at have Lovbestemmelser om, i hvor stort Omfang Arbejdsgiverne har Ret til at udnytte deres Arbejdskraft, og i hvor stort Omfang der bør tilsikres dem Frihed til at samle de Kundskaber, de eventuelt maatte føle Trang til at tilegne sig. Thi deri er jeg enig med det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), at det selvfølgelig kommer an paa, hvorledes Friheden udnyttes. Men det er jo igen et andet Spørgsmaal, og jeg synes, at den første Betingelse i alt Fald maa være, at man giver dem den Frihed, som er nødvendig, for at de kan tilegne sig Kundskaber. Forholdet er ikke det samme for de Mennesker, som arbejder i Forretninger inde i Byen, som for dem, der arbejder ude paa Landet, hvor det i alt Fald i Vintertiden er saadan, at man, naar Aftenen kommer, er afskaaret fra at arbejde mere. Arbejdstiden er derude væsentlig indskrænket til Mørkets Frembrud, men i Byerne tænder man det elek-

triske Lys og kan arbejde videre derved. Jeg ser derfor ikke rettere, end at de Indvendinger, som er gjorte imod det foreliggende Forslag, i Virkeligheden ikke har saa overordentlig stor Betydning, og at man maa komme til en Ordning af dette Forhold i Overensstemmelse med de Tanker, der er nedlagte i dette Forslag, og i Overensstemmelse med de Udtalelser, som er fremsatte af den højtærede Minister ved Forelæggelsen.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) fremsatte en Kritik af Bestemmelsen i § 2 om Handel paa Jernbanestationer, og jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem, som det selvfølgelig ikke kan være Meningen, at man en skønne Dag skulde kunne aabne en Kaffe-bod eller lignende paa en Jernbanestation og sælge løs samtidig med, at der skulde holdes lukket andre Steder. Hvis der behøves en Ændring paa dette Punkt, er det i alt Fald kun en Ændring af formel Art.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) omtalte Automaterne og kritiserede Bestemmelsen om, at man paa Helligdage ikke maatte fylde dem efter Kl. 8 Morgen. Jeg synes, det er en naturlig Bestemmelse, thi hvad vilde der ske, hvis en Mand havde Lov til at fylde sin Automat hele Dagen igennem? Det vilde i Virkeligheden betyde, at medens alle andre maatte lukke, kunde han holde aabent hele Søndagen ved at blive ved at fylde i sin Automat, og det kunde besørge af en hvilken som helst Grimrian. Medens man i adskillige Forretninger sætter Pris paa at have pæne unge Mennesker til at betjene Kunderne, hvad dette ikke nogen Betydning her, thi Manden kunde skjule sig bag Automaten. Det kan aabenbart ikke være det ærede Medlems Mening, at noget saadant skulde kunne finde Sted. Tiden for Paafyldningen maa nødvendigvis begrænses, og jeg finder, at det vilde være ret rimeligt at begrænse den til Kl. 8 Morgen.

For øvrigt modtog det ærede Medlem helt igennem Lovforslaget med en vis Ironi, og jeg skal villig indrømme, at der kan ligge noget til Grund for de Betragtninger, som det ærede Medlem gjorde gældende, men det ærede Medlem maa sikkert indrømme mig, at naar man ser paa Sagen fra det Synspunkt, at det drejer sig om social Forsorg, er der et ganske godt Grundlag for en Lovgivning netop paa dette Omraade. § 8 omtalte det ærede Medlem i alt Fald med en vis Sympati,